

איך העכברים גברו על לוחמים

מתוך "סיפורי אינדיאנים אירוקוויים" מאת מ. פאוורס

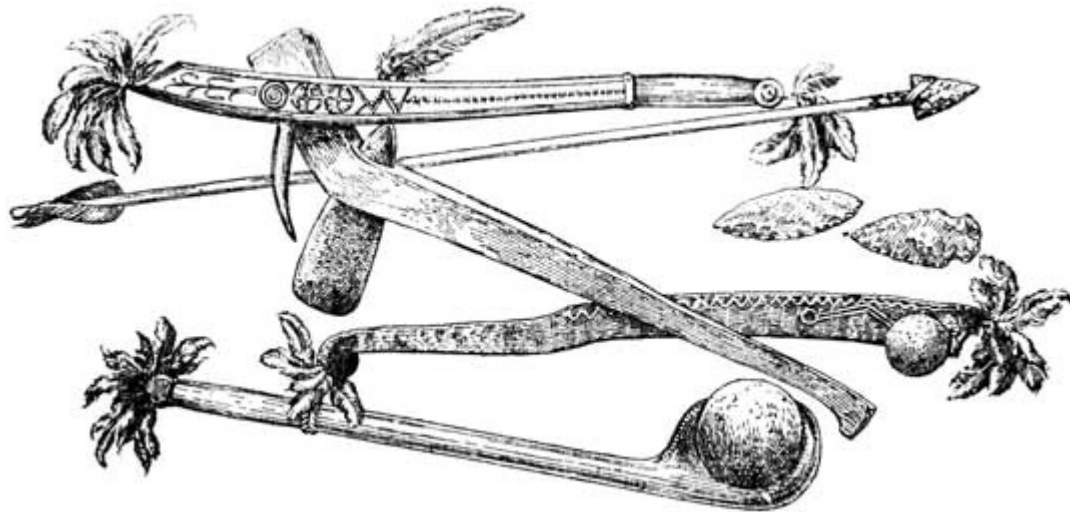
העם של אינדיאנים אירוקוויים הוא בדרך כלל שלו ולא שש למלחמות. אך היה ביניהם שבט אחד שנעשה מאוד לוחמני והעדיף שבילי מלחמה על שבילי ציד.

הלוחמים האלה חשבו רק על ריקודי מלחמה. הם שכחו להודות על מי אדר המתוקים ועל עונת הנטיעות, על התותים מלאי מיץ מתוק, ועל התירס הירוק. הם גם הפסיקו להלל את הרוח הגדול בריקוד ובשירה כפי שנהגו לעשות פעם. מלחמות חיו לערגת חייהם, למחשבה היחידה שמילאה את ראשיהם. הם התפארו שאין עוד פראים וצמאי דם כמוהם.

"חצים שלנו נופלים כמו מחטי אורן" אמרו "והם תמיד אדומים מדם. קרקפות הן הקישוט היחיד של חולצותינו."

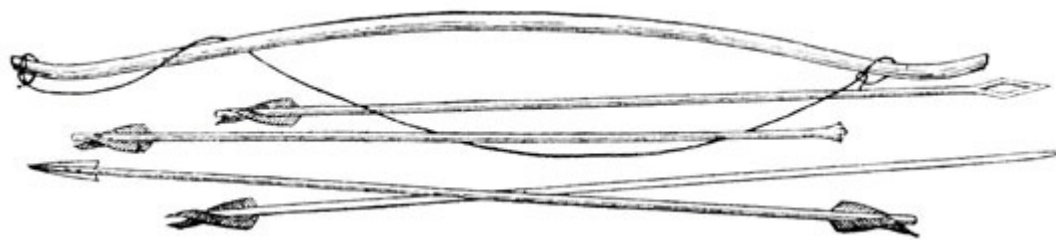
יום אחד קם ויכוח עם שבט שכן. אוהל השלום לא היה רחוק, אך הלוחמים האלה לא היו מוכנים להביא לשם את הסכסוך, כפי שהיה נהוג. הם לא החשיבו כלל את אוהל השלום.

"שנשים ותינוקות יישבו בשמש ליד דלת אוהל השלום" אמרו "הגברים הם לשבילי מלחמה." קמה קריאת קרב איומה והתחילו ריקודי לוחמה.

הלוחמים צבעו את גופותיהם, לבשו את חולצות הקרב, השחילו טומהוקים, גרזני קרב, התקינו נוצות על החצים ומתחו מיתרי קשתות שלהם.

לפחות כלי לחימה אחד עד עלות הלבנה." העכברים ניגשו למלאכה. סנאפ-סנאפ נותקו מיתרים של כל הקשתות. השיניים החדות התחילו לכרסם את נוצות החצים בני ראשים מורעלים והנוצות מהר מאוד התפזרו על הארץ. אחר כך נחתכו לחתיכות עורות האיילים שקשרו את הקלעים, ועוד לפני עלות הלבנה כל נשק נעשה חסר תועלת, כל הלוחמים חסרי כוח – והעכברים התפזרו מהר לבתיהם. הלוחמים התעוררו. שוב קמה צעקת הקרב. הם קפצו לרגליהם ואחזו בנשק שלהם, אך הוא היה ללא תועלת. קשתות היו ללא מיתרים, חצים ללא נוצות, קלעים ללא חבלים. העכברים הפכו לחסרי כוח את הלוחמים, שחשבו כי הם החזקים והפראים ביותר בכל ארץ.

אך כאשר היו מוכנים לקרב השמש כבר שקעה וחושך ירד על האדמה. מהר קראו לוועידה והחליטו לצאת לקרבות רק כאשר הלבנה תאיר בשמיים. ובינתיים כל הלוחמים נשכבו לישון. כשהם ישנו נקראה וועידה אחרת. לא וועידת אנשים, אלא זו של עכברים. "עכשיו" אמרו העכברים "נוכל להראות לרברבנים אלה כמה חלשים הם בני-אדם וכמה חזקים

העכברים הקטנים." כשכל העכברים התאספו סביב עץ הוועידה, דיבר אליהם המנהיג "שמעו אחי! הרוח הגדול לא העניק לבני אדם כוח כדי שילחמו ויהרגו את אלה. הרוח הגדול לא נתן להם כוח כדי שיהרגו חיות חלשות. הבה ונראה ללוחמים האמיצים האלה שהחלשים הם אלה שהם חזקים, ושהחזקים הם החלשים. עכשיו תהיה חובתו של כל עכבר להרוס